

РЕШЕНИЕ

№ 4258

гр. София, 24.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **2942** по описа за **2022** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - П., против Решение № 271/23.01.2022 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 99^{-ти} състав, по НАХД № 13813/2021 г. С решението е отменено издаденото от касатора Наказателно постановление № 16-003266/10.09.2021 г., с което на [фирма], в качеството на работодател, на основание чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда е наложена имуществена санкция, в размер на 1 500 лв., за извършеното нарушение на чл. 63, ал. 2, вр. с ал. 1 от същия кодекс – допуснал до работа на строителен обект Р. А. Д., без преди това да му предостави екземпляр от сключения на 29.06.2021 г. трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите.

Касаторът определя съдебното решение като неправилно, оспорвайки правните изводи на Съда. В съдебно заседание не е представляван. С жалбата е заявено и искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, чрез адвокат оспорва касационната жалба, със становище за правилност на въззивното решение.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализ на приложените по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Дружеството – ответник е санкционирано за това, че при извършена на 29.06.2021 г. проверка е намерен да полага труд работникът Р. Д., без преди това работодателят да му е предоставил екземпляр от сключения на същата дата трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите.

Съставът на въззивния съд, след проведеното следствие, обсъждайки подробно писмените и гласни доказателства е приел за доказано по несъмнен начин извършване на описаното в АУАН и в НП изпълнително деяние, осъществяващо от обективна страна състава на административното нарушение, по смисъла на чл. 63, ал. 2, вр. ал. 1 КТ. Отменил е обаче НП, приемайки допуснато съществено процесуално нарушение – непосочване в постановлението на точния час, когато проверяващият инспектор е констатирал, че работникът полага труд, без преди това работодателят да е изпълнил задължението си по чл. 63, ал. 2, вр. ал. 1 КТ. Според въззивния съд това е от значение, тъй като впоследствие била представена справка от НАП, от дата 29.06.2021 г. и час – 16:07:06, описана в самото наказателно постановление.

Въззивното решение е неправилно.

Макар административнонаказателната дейност да е „строго формална“, както е прието да бъде оценявана, нарушение на установените със ЗАНН процесуални правила ще има и то ще бъде съществено само тогава, когато засяга правото на защита, като: неточно, неясно, противоречиво формулирано с диспозитив административнонаказателно обвинение. В процесния случай е установено категорично, че работникът не е притежавал в момента на проверката екземпляр от сключения на 29.06.2021 г. трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 КТ, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите, понеже не е представил такива. Самият работник е потвърдил със саморъчно подписана декларация от същата дата, с час на подписване 09:50, че не е получил преди допускане до работа на обекта споменатите трудов договор и справка по чл. 62, ал. 5 КТ. Цитирането в наказателното постановление на справката, регистрирана автоматично от НАП с дата 29.06.2021 г. и час – 16:07:06 логично означава тя да не е била налична към момента на проверката. Като е приел обратното, съставът на районния съд е постановил неправилно решение, което подлежи на отмяна.

Уважаването на касационната жалба обуславя основателност на искането на касатора за юрисконсултско възнаграждение, което Съдът, на основание чл. 63д, ал. 4, ал. 5, вр. ал. 1 ЗАНН, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, определя

на 80 лева.

Водим от изложените мотиви и на основание чл. 222, ал. 1, вр. чл. 221, ал. 2, предл. второ АПК, вр. чл. 63в, чл. 63д ЗАНН, вр. чл. 143, ал. 1 АПК, Административен съд София – град, V^{-ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 271/23.01.2022 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 99^{-ти} състав, по НАХД № 13813/2021 г. И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА издаденото от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – П. Наказателно постановление № 16-003266/10.09.2021 г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80 лв. (осемдесет лева).

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: